

Número 16

Primavera-estiu 2001

nexe

Fotografia: ARXIU UPF / FREDERIC CAMALLONCA

La Portada: Pati del nou edifici Roger de Llúria

Teatre

>Preparació dels muntatges de la temporada 2001

Actes

>Inauguració el nou edifici de Roger de Llúria
>Xerrada: la reforma laboral

Postgraus

>Xinès: la Pompeu més exòtica

Estudi d'inserció laboral

En què treballen
els graduats de
la UPF?

editorials

[Una nova etapa]

Segurament us ha sorprès, en rebre la *Nexe*, trobar-la tan canviada. És una sorpresa que volíem fer-vos, tot aprofitant la celebració del cinquè aniversari de la revista. Del canvi de maquetació n'ha estat responsable en **Francisco José Moya** qui, juntament amb la **Thais Buforn**, es faran càrrec a partir d'ara de la coordinació de la revista. En **Marc Saus**, l'anterior coordinador, ens ha deixat per compromisos laborals. Des d'aquí volem desitjar-li molta sort en aquesta nova etapa personal i agrair-li els seus quatre anys al capdavant de la *Nexe*.

Fa cinc anys, el maig de 1996, va sortir a la llum el primer número de la revista de l'Associació. Aquell primer número fou coordinat per **Dolors Roset** i maquetat per **Marta de Juana**. La revista tenia 12 pàgines i va comptar amb dos articles de salutació, un del Rector i un altre de l'antic President del Consell So-

cial, **Juan Echevarría**.

Aquell esforç no fou balder. Trimestre rere trimestre va sortir la revista. *Nexe* va ampliar el seu nombre de pàgines, passant de les 8 del segon número a les 16 amb què va comptar des del número 4. Fou a partir d'aquell número quan el Marc va assumir la coordinació de la revista, a causa també dels compromisos laborals de les anteriors coordinadores.

Han estat nombroses les persones que han col·laborat a la revista. Però crec que és de justícia anomenar-ne especialment dues: en **Javier Nicolás** i en **Murphy**, que ens han acompanyat des del primer número de la revista.

Nexe ha arribat a convertir-se en una de les senyes d'identitat de l'Associació. Desitjo que aquesta nova etapa de la revista ajudi a consolidar un projecte que molt pocs esperàvem que tingués la durada i l'impacte que ha acabat tenint. ¶

David Rodríguez Borràs
tresorer de l'Associació

Sí, senyors, a la *Nexe* som quatre i el gat. "El gat deu ser qui més treballa", pensareu vosaltres. Doncs no, el gat només dorm, miola i mou la cua, com deia la nostra estimada **Gloria Fuertes**. I encara que probablement molts haureu tingut la temptació d'escriure a la revista alguna vegada de la vostra vida d'ex-alumnes (que deu ser molt fre-nètica i apassionant, com la de tots), per alguna raó inexplicable els vostres escrits no ens han arribat mai. No volem apel·lar a la vostra sensibilitat, com fa la Direcció General de Trànsit, ni recórrer a amenaces absurdes, ni a sensibleries tipus "sense vosaltres, la revista no és res i haurà de tancar", perquè si les crides dels anteriors directores no han funcionat fins ara, no veiem perquè haurien de funcionar en aquesta nova etapa de la *Nexe*.

la contraeditorial

Però (i a veure si això us serveix i us estimula, ja no direm l'art creatiu -us assegurem que per escriure un article no cal haver guanyat el Sant Jordi-, sinó almenys la vostra connexió cervel·l·lits de la mà), els que som hem volgut

seguir treballant per a vosaltres i de l'esforç n'ha sorgit

aquesta nova *Nexe*. Nova en dos sentits: en disseny i en continguts. Per dins i per fora, com els ditxosos bífidus.

Esperem que us agradi i que els remordiments per no haver escrit abans quedin purificats tan bon punt comenceu a teclejar a l'ordinador. ¶

[Quatre i el gat]

nexe Publicació periòdica
de l'Associació d'Antics Alumnes
de la Universitat Pompeu Fabra

[Coordinació i edició]

>Thais Buforn
>María José Carbajo
>David Rodríguez

[Maquetació-disseny]

>Oskar Aragonés
>Francisco José Moya

[Col·laboradors]

>Xavier Cabau
>Xavier Gràcia
>Javier Nicolás Sánchez
>Manel Pons
>Andrés Ramon Lull
>Esther Solans
>Elisabet Solé

[Impressió]

>Gráficas Rafael

[Dipòsit legal]

>B-22952-96

[Suport]

>Aquesta revista s'edita amb el suport de Consell Social de la UPF

[Opinions]

>L'AAAUPF no es fa responsable de les opinions dels seus col·laboradors

aaaupf

contacta
amb nosaltres

[e-mail]

antics.alumnes@
grup.upf.es

[aaaupf online]

<http://www.upf.es/aaaupf>

[Seu]

Carrer Ramon Trias
Fargas 25-27.
Despatx 1E16
08005 Barcelona

[telèfon i fax]

Telèfon 93 542 27 59
Fax 93 542 25 32

novetats

[Conveni amb l'Institut d'Educació Contínua (IDEC)]

Durant el mes de març, l'Associació va signar un conveni amb l'IDEC pel qual aquest fa un preu especial als membres de l'Associació en els seus màsters i postgraus. L'IDEC ofereix als socis un 5% de descompte en els cursos de llarga durada (màsters) i un 10% en els cursos de curta durada.

Amb aquestes condicions, només per pagar la quota de soci (3.000 Pta els dos primers anys i 4.500 Pta a partir del tercer), és possible aconseguir un estalvi que compensa llargament el desembús de la quota.

El preu mitjà dels màsters és d'un milió

D'un 5 a un 10% de descompte als cursos de l'IDEC

de pessetes, el dels Diplomes universitaris de postgrau, d'unes 500.000 Pta i el dels cursos de postgrau i perfeccionament, d'unes 250.000 Pta.

Així, en virtut del conveni subscrit, els membres de l'Associació d'Antics Alumnes poden gaudir d'un descompte mitjà d'unes 50.000 Pta en els màsters, i d'unes 25.000 Pta en la resta de diplomes, postgraus i cursos. ¶

Al llarg de les darreres setmanes, tots els socis heu rebut una carta on us demanem les vostres dades per tal de fer-vos un nou carnet d'associat. Aquest canvi de carnet és necessari per a poder aprofitar plenament tots els serveis que ofereix l'Associació. En especial, us ha de permetre agafar llibres en préstec de la Biblioteca a qualsevol hora, ja que ara el servei de préstec és automàtic des de les 21.00 h perquè no hi ha personal de servei.

A la carta que heu rebut us demanem les dades i una fotografia, que serà la que

apareixerà al nou carnet. Si no lliureu la butlleta i la foto, utilitzarem la informació que tenim a la base de dades de l'Associació.

El nou carnet és producte d'un acord entre l'Associació i Caixa Catalunya, entitat que també ofereix una gamma de productes financers per

als associats.

El nou carnet permet aprofitar millor tots els serveis

Atenció! Cal tenir present que, a partir del mes de setembre, l'antic carnet de l'Associació quedarà invalidat. ¶

[Nou carnet d'associat]

[Unipsa-Sanitas-Assistència Sanitària]

L'Associació ha signat un conveni amb la companyia d'assegurances UNIPSA, societat que gestiona les assegurances de gairebé totes les universitats

catalanes, entre les que s'inclou la Universitat Pompeu Fabra. Gràcies a l'acord, tots els socis podeu gaudir d'unes condicions econòmiques favorables. Teniu un preu

especial en la pòlissa i en les visites al moment en assistència sanitària.

Tots aquells que estiguen interessats, podeu posar-vos en contacte amb Unipsa al telèfon 93 488 03 27. ¶

La pòlissa cobreix, fins el total restabliment de l'assegurat:

- > **Medicina General (metge internista assignat)**
- > **Totes les especialitats mèdiques, amb lliure elecció de metge a dins del quadre de facultatius concertats**
- > **Cirurgia especialitzada en clíniques i hospitals d'alt nivell**
- > **Servei d'urgència permanent mèdic-quirúrgica**
- > **Planificació familiar**
- > **Tot tipus de proves de diagnòstic**
- > **Tot tipus de serveis (anàlisis clíniques, ATS a domicili, ambulància, etc)**
- > **Assistència en viatges fins a 90 dies**
- > **Cobertura tant a nivell nacional com internacional (àmbit mundial)**

Guia de Médicos y Servicios

notícies

[Eleccions a la Junta Directiva]

Com vam informar al darrer número, el dijous 22 de març es va celebrar l'Assemblea General Ordinària de l'Associació. L'Assemblea tenia, entre els punts de l'ordre del dia, escolir als nous representants a la Junta Directiva.

El termini per a la presentació de candidatures fou del 22 de febrer al 22 de març. En cap de les seccions electorals no es van presentar més candidats que places a ocupar, cosa que va fer que, d'acord amb la

normativa vigent, els candidats fossin proclamats membres electes, pendants només de ratificació per l'Assemblea. En quatre seccions electorals (Comunicació Audiovisual, Doctorat, Periodisme i Traducció i Interpretació) no es van presentar candidats.

La nova Junta Directiva té tres cares noves: l'**Esther Solans** (Dret),

el **Xavier Gràcia** i el **Manel Pons** (ambdós de Ciències Polítiques i de l'Administració). L'**Andrea Codina**, la **Reyes García** (ambdues de Gestió i

Administració Pública) i l'**Ignasi Castro** (Empresarials) van renunciar a presentar candidatura per un mandat més, per la qual cosa són baixa.

A la reunió constituent de la Junta Directiva es va produir també la renovació dels càrrecs del Comitè Executiu, que va quedar de la següent manera:

> **President: Xoan Carles Cuesta**

> **Vice-president: Xavier Cabau** (en substitució de Pilar Guiral)

> **Secretari: Manel Pons** (en substitució de David Rodríguez)

> **Tresorer: David Rodríguez** (en substitució de Reyes García) ¶

També s'ha renovat el Comitè Executiu

[Conveni viatger]

El passat dia 1 de març, l'Associació d'Antics Alumnes de la UPF va signar un conveni amb Halcón Viatges amb la finalitat d'oferir als membres de l'Associació unes condicions especials i econòmicament més avantatjoses en els serveis d'aquesta companyia. Entre els avantatges està l'entrega de la targeta «Club Grandes Amigos de Halcón Viajes», l'accés a la promoció «Vacances amb regal» (amb regals a escollir segons l'import de la reserva) i ofertes exclusives en diferents destinacions dels programes del touroperador TRAVELPLAN, entre d'altres.

Tots aquells que vulgueu una informació més detallada podeu contactar amb el Departament Comercial d'Halcón Viatges al telèfon 93 278 20 20 o al 902 300 600. ¶

Des d'aquestes pàgines volem retre un petit homenatge a la Reyes García, membre de la Junta Directiva sortint, que ha optat per no renovar el seu mandat i, per tant, per deixar el seu lloc a la Junta, el que implica, en conseqüència, que també abandona el càrrec de Tresorera de l'Associació.

Segurament sense la Reyes aquesta Associació no seria al lloc on és ara. Fou membre fundador de l'Associació l'any 1995 i encara abans formà part de la Comissió Promotora. A finals

del 1995, fou la primera persona que va ocupar el càrrec de Secretària Tècnica, fins al 1998, quan va cessar a petició pròpia. En aquell moment s'incorporà a la Junta Directiva, en representació dels

estudis de Gestió i Administració Pública i es va fer responsable de la Tresoreria de l'Associació.

[Fins aviat, Reyes!]

Marxa una de les persones claus de l'Associació

Adéu Ignasi. Des d'aquí igualment volem desitjar molta sort a l'Ignasi Castro, qui també ha deixat la Junta per incorporar-se al projecte d'una ONG que pot mantenir-lo apartat de casa nostra durant una bona temporada. L'Ignasi Castro fou també tresorer de l'Associació els anys 1997 i 1998. ¶

tema de l'edició

[Inauguració de l'edifici Roger de Llúria]

El passat 15 de març fou inaugurat oficialment l'edifici Roger de Llúria, situat al campus de la Ciutadella. La reforma de l'antiga caserna fet d'acord en el projecte del despatx d'arquitectes MBM i ha meregut el Premi Ciutat de Barcelona d'Ar-

quitectura i Urbanisme. L'acte d'inauguració fou presidit pels reis d'Espanya, que col·locaren la darrera pedra de l'edifici. Posteriorment es desplaçaren a l'Àgora, on es va fer una recepció. L'acte també va comptar amb l'assistència del president

de la Generalitat, **Jordi Pujol**, i de l'alcalde de Barcelona, **Joan Clos**.

Una representació de la Junta Directiva de l'Associació, encapçalada pel president, **Xoan Carles Cuesta**, va assistir a l'acte. Va tenir l'oportunitat de ser presentada a la **Reina Sofía**, la qual es va interessar per les activitats de l'Associació i pel nombre d'associats. ¶

la contracrònica ["¿Dónde están los estudiantes?"]

Aquesta inofensiva pregunta que va formular la **Reina Sofía** durant la inauguració de l'edifici Roger de Llúria va posar en un compromís als serveis de protocol de la Universitat. Era difícil trobar un estudiant en aquella recepció, farcida d'autoritats acadèmiques i convidats de compromís. Tan difícil, que la Reina es pensava que inaugurava qualsevol cosa menys un centre educatiu.

Els estudiants, però, hi eren. Estaven al carrer, a uns cent metres del lloc de la recepció, darrera d'un impressionant dispositiu de seguretat. La majoria d'ells, expectants per l'arribada d'uns convidats que pocs cops té la Universitat. Un altre grup, ajudat per la claca arribada de la UAB i d'alguna casa *okupada*, mostrava clarament el seu rebuig a la visita. Tots ells amb el denominador comú que ni els havien convidat a la festa ni els deixaven fer classe, ja que aquestes es van suspendre abans del migdia per motius de seguretat.

Incidents. Durant la celebració de l'acte no es van produir incidents remarcables, ja que el dispositiu policial era de tal magnitud que impedia qualsevol temptativa de rebentar l'acte. No obstant, un cop els Reis van abandonar

l'edifici per anar a una altra recepció, una cinquantena de persones (no puc assegurar si eren estudiants o no) van baixar per les escales exteriors de l'Àgora i van intentar trencar uns vidres per a accedir-hi. Protestaven per una celebració de la que se sentien exclosos. L'actuació de l'equip intern de seguretat i l'eva-

cuació preventiva de les persones que encara quedaven a la recepció van evitar incidents majors.

Absència. Fins aquí, una descripció del que va passar. No obstant, voldria fer algunes reflexions. Per què els estudiants van ser els grans absents i alhora els grans perjudicats de la inauguració? És cert que la Universitat va convidar a alguns estudiants (delegats, claustrals...), però personalment crec que s'hauria d'haver fet alguna cosa més. No és normal que les persones que més han patit els retards en la construcció de l'edifici i que van sofrir un dia sense classes amb una forta restricció d'accés als equipaments de la Universitat, siguin els marginats. I més si tenim en compte que l'única activitat prevista per commemorar el Xè aniversari de la Universitat dirigida al públic estudiantil va ser anul·lada per causes de força major. Tampoc crec que fós molt encertat mantenir la inauguració en uns nivells de secretisme que van aconseguir que alguns dels convidats s'assabentessin aquell mateix matí que havien estat convidats a la inauguració.

La Reina no entenia l'absència d'estudiants a la recepció

Actitud. L'actitud d'algunes organitzacions d'estudiants tampoc va estar massa a l'alçada. Tot i que tothom té el legítim dret a manifestar-se i a expressar-se lliurement, hi ha moltes maneres de fer-ho. I les formes que es van veure aquell dia no eren precisament ni un exemple de tole-

Pie de foto pie de foto Pie de foto pie de foto Pie

rància ni les més adequades per guanyar adhesions. Intentar trencar uns vidres d'una finestra o assaltar l'entrada de la Universitat són actes que els representants d'aquests moviments han d'evitar des del primer moment. Pel que sé, aquests petits actes vandàlics els van protagonitzar persones alienes a la nostra Universitat, però a ulls de tothom la responsabilitat recaurà en els estudiants de la UPF. De cara a futures accions no estaria malament que es pensi en crear una mena de 'servei d'ordre' durant les concentracions i actes de protesta (tal i com els sindicats feien, o fan, quan es manifesten) per evitar que algun descontrolat deslegitimés les reivindicacions.

Malgrat tot això, la inauguració va anar bé. Però seria millor si en un futur tant una part com l'altra corregissin els errors que han comès aquest cop. Tots en sortiríem guanyant. ¶

notícies

[Primera convocatòria dels premis de l'Associació]

L'Associació d'Antics Alumnes de la UPF celebrarà aquest estiu la Primera Convocatòria dels Premis Ex-Pompeu. Els premis volen fomentar el coneixement de l'Associació en diversos àmbits i la participació dels seus associats.

Categories de premis

>Premi a l'Emprenedor

L'objectiu és concedir un reconeixement a un projecte empresarial o associatiu, creat per algun soci de l'AAAUPF i del qual pugui demostrar que n'és titular. El projecte ha d'estar en funcionament i ha de destacar per algun motiu, per exemple el volum de treballadors o la seva capacitat innovadora.

>Premi al Desenvolupament de l'Associació

L'objectiu és concedir un reconeixement a algú que hagi ajudat de forma constant i decisiva al desenvolupament de l'AAAUPF. Els candidats no necessàriament han de ser socis.

>Premi al Desenvolupament de la Revista Nexe

L'objectiu és concedir un reconeixement a qui hagi ajudat de forma constant i decisiva al desenvolupament de la revista de l'Associació. Els aspirants han de ser socis.

>Premi a la Natalitat

L'objectiu és concedir un reconeixement a tots aquells socis que hagin estat pares o mares durant l'any natural anterior a la concessió del premi. Com a excepció, en aquesta primera convocatòria, la participació s'obre a tots aquells socis que hagin tingut descendència des de la fundació de l'Associació (25 d'abril de 1995) i mentre eren socis.

El termini de presentació de candidatures s'acaba el 15 de maig

Maqueta en fang del premi, creat per un membre del col·lectiu d'artesans del Poble Espanyol de Barcelona.

Extracte de les bases

>Tramitació de les candidatures

Els aspirants als premis en les diferents categories hauran de presentar a la seu de l'Associació la documentació necessària per cada categoria. Bàsicament constarà d'una sol·licitud d'inscripció als premis i una memòria que argumenti la candidatura.

>Termini de presentació

El termini de presentació de les candidatures finalitza el dimarts 15 de maig de 2001 a les 20:00 hores.

>Premis

La Comissió de Premis analitzarà la documentació rebuda i remetrà els extractes de cada candidatura al Jurat. El Jurat es reunirà en un termini mínim de 15 dies i màxim d'un mes per emetre el seu veredict.

El premi consistirà en el lliurament d'un objecte artístic dissenyat expressament per a l'ocasió. Aquest lliurament dels premis es farà durant un acte públic.

Més informació...

Trobareu les bases completes dels premis a la nostra web, <http://www.upf.es/aaaupf> i a la seu de l'Associació d'Antics Alumnes (despatx 1E16 de l'edifici Jaume I de la UPF, carrer Ramon Trias Fargas, 25-27 08005 Barcelona)

Esperem les vostres candidatures, animeu-vos! ¶

[Nous membres de Ciències Polítiques a la Junta Directiva: "Qui avisa no és traïdor"]

Tenim el deure de comunicar-vos que, malauradament, **Xavier Gràcia** i **Manel Pons**, antics estudiants de la carrera de Ciències Polítiques i de l'Administració, s'acaben d'incorporar a la Junta Directiva de l'Associació d'Antics Alumnes de la UPF. És una desgràcia que una associació del nivell, la categoria i la consolidació com la que ha assolit l'AAA en aquests moments, els hagi pogut acceptar:

>Com a socis

>Com a membres de la Junta Directiva

>Al Manel com a secretari de l'entitat.

Aquesta desgràcia és tan sols justificable pel relatiu desconeixement que hi ha a l'Associació sobre aquests dos individus recentment incorporats. Beneficiant-se de ser membres de la primera promoció de la llicenciatura, han aconseguit penetrar dins de l'Associació sense benguanyades reputacions del que són. Fins i tot fóra possible que amb les seves maneres educades, galants i cavalleroses hagin pogut caure en simpatia a bastants dels associats que ja han conegut. Tanmateix, aviat se n'adonaran els responsables de l'Associació, de l'enorme error que han comès confiant part de la nau (sortosament molt poca, tot i que massa de cara al benefici general) a aquests dos elements.

Sorpresa. Ells diuen que pretenen muntar un grup amb els estudiants de ciències polítiques, i que tenen unes quantes

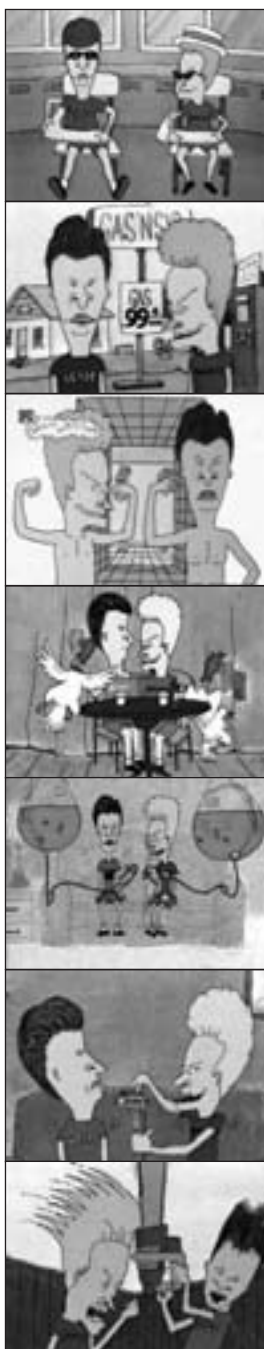
idees que els ballen al cap sobre uns cursos que es podrien realitzar des de l'Associació. També han dit alguna cosa d'Internet un pèl desdibuixada...

general... vaga... (com no podia ser d'altra manera). Tanmateix, el que sí va ser un fet empíric i verificable van ser els seus ulls obrint-se desmesuradament quan es van assabentar que un dia a l'any hi ha un piscolabis i que es programen excursions gastronòmiques alguns dissabtes al vespre.

En fi, aquests són els dos elements que han entrat a formar part de la Junta.

Vigilància. Les seves intencions (les que diuen tenir) semblen bones i lloables. Ara bé, des d'aquestes pàgines aconsellem un rigorós control envers ells per tal que no siguin capaços de destrossar en un no res tot allò que ha trigat anys a ser construït. Si qualsevol persona que llegeixi aquestes línies, havent estudiat polítiques o no, vol col·laborar amb ells (i sibil·linament controlar-los) i en els seus propòsits, que els ho faci saber a ells (segur que estaran encantats). En cas que no sigui així, el millor que es pot fer és avisar a la policia i alertar-la dels futurs i segurs danys irreversibles que causaran. Qui avisa no es traïdor. ¶

Xavier Gràcia Romero i Manel Pons Romero
Representants
de Ciències Polítiques
a la Junta Directiva

Molt breument...

[Les Tertúlies de l'Associació]

Les activitats culturals de l'Associació s'han enriquit, a partir del passat mes de gener, gràcies a una nova proposta.

Cada tercer divendres de mes organitzem a l'espai Món Obert (Passatge Escudellers) una tertúlia oberta a tot tipus de temes culturals i socials. Comencem a les 20.00 h i, en funció de la conversa (i de les ganes), ens hi estem un parell d'hores. Molts cops, després de la tertúlia, anem a sopar a algun lloc de la zona.

Elisabet Solé és la promotora d'aquesta nova activitat cultural, de la qual n'és la coordinadora.

Ja ho sabeu. Si teniu ganes de conversa, de fer un cafè o una cervesa i de conèixer gent nova (o de retrobarvos a algun vell conegut), ens trobareu cada tercer divendres de mes a Món Obert. La propera cita és el dia 18 de maig a partir de les 20.00 h. Us hi esperem! ¶

[Vine a remar amb nosaltres]

A l'Associació buquem socis/es que estiguin interessats en fer una mica d'esport.

El rem és un esport físicament molt complet, fonamentalment d'equip, basat en la coordinació i la combinació d'esforços i habilitats i que genera un fort esperit de germanor.

Tots aquells que esteu interessats a practicar aquest esport podeu posarvos en contacte amb nosaltres a l'Associació en horari d'atenció al públic, de dilluns a divendres de 16 a 19h, al següent telèfon 93 542 27 59 o a la següent adreça: antics.alumnes@grup.upf.es ¶

estudi

[La inserció laboral dels graduats de la UPF]

per Andrés Ramon Llull

La Universitat Pompeu Fabra ha realitzat un estudi sobre la inserció professional dels graduats universitaris de la UPF a

l'any 2000, dirigit per en Pere Jódar. Correspon a la tercera iniciativa sobre la matèria realitzada per la Universitat des de l'any 1996. Totes les dades que apareixen en aquest article s'han extret del mencionat estudi.

El principal objectiu que té un recent graduat universitari és trobar feina, és a dir, una feina de qualitat (ben remunerada, estable i relacionada amb els estudis). Doncs bé, veiem com ha

anat. En primer lloc, observem les dades d'ocupació dels graduats de la Pompeu Fabra. Cal destacar que un 77% ha aconseguit feina i que només un 23% no en té (Taula 1).

Dades bàsiques

	1998	2000
Taxa d'ocupació UPF	75%	77%
Taxa de no ocupació UPF	25%	23%
Taxa d'assalarització (sobre ocupats)	95,5%	92,2%
Taxa de treball estable (sobre assalariats)	36,1%	47,3%
Taxa de treball no estable (sobre assalariats)	63,9%	52,7%

La majoria dels graduats tenen feines precàries

No obstant això, un 52% es troba en una situació laboral precària, és a dir, predomina la condició assalariada i, fonamentalment, la contractació no estable a l'empresa privada. Així mateix, el 70,5% dels titulats ocupats va trobar la feina actual abans de tres mesos, el 83,1% abans dels sis mesos, el 90,6% abans de l'any i només el 9,4% va dedicar més d'un any a la recerca de feina.

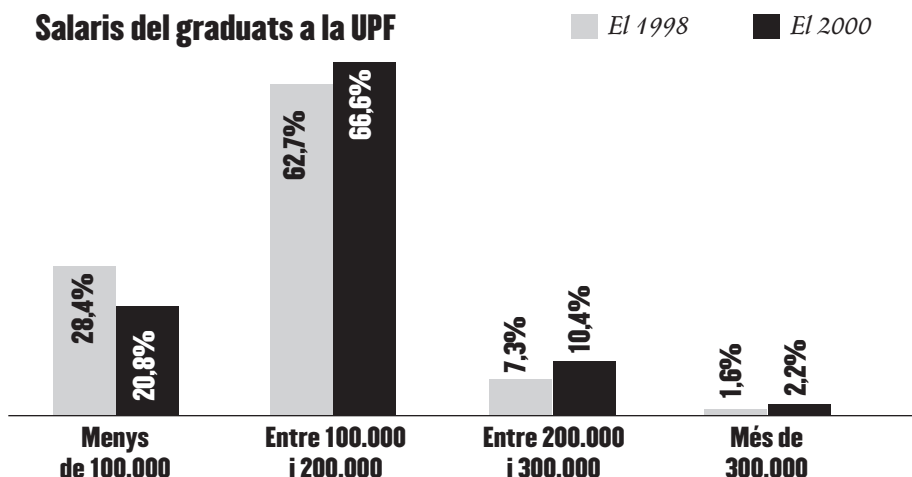
En conclusió, es pot dir que, després de finalitzar la carrera universitària, la gent aconsegueix feina amb facilitat, encara que majoritàriament en una cate-

goria professional inferior i en situació de precarietat laboral.

En segon lloc, observem quan cobren els graduats de la Pompeu Fabra. Respecte al nivell retributiu, el salari mig dels titulats és de 153.084 pessetes com a salari net mensual. Aplicant alguns factors correctius (IRPF i Seguretat Social) el sou brut mensual, incloent les pagues extres és de 221.666 pessetes, sou que està per sota del sou mig del conjunt d'assalariats a Catalunya (249.000 mil pessetes) (Gràfic 2).

>Continua a la pàgina següent>

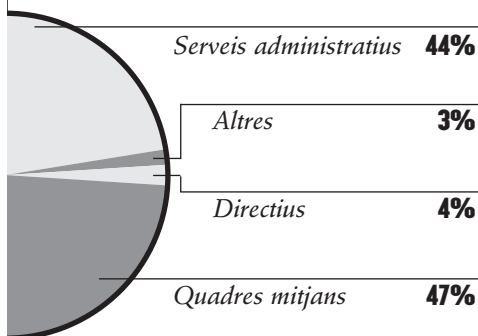
Salaries dels graduats a la UPF

El salari brut d'un graduat és d'unes 222.000 Pta/mes

Categories professionals

Les dades no sumen 100 a causa de l'arrodoniment

Els treballadors autònoms tenen millor sou

>Ve de la pàgina anterior>

Per situació professional, els nivells salarials són més elevats entre els titulats establerts per compte propi, especialment aquells que són empresaris amb treballadors, mentre que els assalariats d'empreses privades o d'institucions sense ànim de lucre tenen nivells de retribució inferiors. Així mateix, en les situacions de treball estable es donen els salaris més elevats i, en canvi, en les precàries, treballs a temps parcial i en

Pel que fa a la correspondència de la feina amb els estudis, els titulats ocupats valoren en un 55% que la feina té bas-

pràctiques és on es donen els salaris més baixos.

En últim lloc, observem quina feina fan els graduats de la Pompeu Fabra. Pel que fa a la subocupació funcional (és a dir, gent que ocupa llocs de treball per sota de la categoria de diplomats o llicenciats) aquesta abasta a més del 40% dels graduats, ja que ocupen llocs de treball en serveis administratius en lloc de càrrecs de direcció o tècnics mitjans o alts.

tant o molta relació amb els estudis cursats.

Correspondència entre estudis i feina

	1998	2000
Poca relació	18,5%	15,6%
Una certa relació	36,0%	29,4%
Molta relació	45,5%	55,0%

En definitiva, no tothom ho ha aconseguit. Però no s'ha de defallir, encara queden molts anys per col·locar-se bé; si surt a la primera, fantàstic! Si no, cap problema, paciència, ja t'en sortiràs. Has de tenir present que, com diu un proverbi xinès: «Mentre estàs tranquil·lament,

sense fer res, arriba la primavera i l'herba creix per sí mateixa». És a dir, no has d'arribar a capficar-te, això és la pitjor cosa que et pot passar, deixa que el riu de la vida segueixi el seu cabal, tingues fe i continua endavant. ¶

crònica

[El curs de nòmnes de l'Associació. Un curs bàsic.]

És el curs estrella de l'associació, cada vegada que es convoca s'omplen les places per cursar-lo, i és que el curs de nòmnes és un curs bàsic. Bàsic en els dos sentits que ens pot oferir el mot. Això és, bàsic quant a que és fonamental per a tots aquells que ens dediquem al fascinant món de la Seguretat Social, i bàsic quant

a que comença de zero, i és una primera aproximació a la gestió de rebuts de salaris, contractes i tot allò que abraça l'àmbit de les assessories laborals. És per això que cal recomanar-lo tant a aquells que volen començar a endinsar-se

en aquest àmbit, com als que, treballant en aquests temes, s'adonen de tantes i tantes coses que un acaba fent

mecànicament sense saber realment d'on prové, i, perquè no, també pot resultar interessant per poder-nos assegurar que l'empresa ens està pagant el que ens deu... mai se sap! I sempre va bé saber si podem acabar al jutjat... ¶

Esther Solans

Representant de Dret a la Junta Directiva

En cada edició s'omplen totes les places

anàlisi l'aula de teatre

per Thais Buñorn i Oskar Aragonès,
membres de l'Aula de Teatre

Dansa d'agost (de Brian Friel) i Calígula (d'Albert Camus) són els dos ambiciosos projectes que els grups de l'Aula de Teatre estan preparant per a la temporada 2001.

L'Aula assaja els seus

Dansa d'agost, de Brian Friel

Aquest any, el grup dirigit per Cristina Oliva (estudiant de 4rt curs de Direcció a l'Institut del Teatre i que ja va col·laborar l'any passat amb en Lluís Fusté a Èdip) està preparant el muntatge d'una obra de l'irlandès Brian Friel, situada en una petita localitat de la Irlanda de 1936. La història gira al voltant de vuit personatges que interpreten Mireia Alert, Oskar Aragonès, Thais Buñorn, Marta Dalmases, Maria Fontanals, Xavier Pons, Bernat Pujades i Carme Sánchez.

Michael: ... Sé que tenia una sensació d'intranquil·litat, la consciència d'una esclatxa que s'obria entre les aparences i la realitat. Dansant com si el llenguatge s'hagués rendit al moviment... com si aquest ritual, aquesta cerimònia sense paraules, fós la manera de parlar, de xiuxiuejar coses secretes i sagrades, per poder estar en contacte amb alguna cosa de l'altre món.

Amb *Dansa d'agost*, Brian Friel es troba en la maduresa d'una carrera que podem adscriure a la tradició irlandesa immediata,

la del realisme poètic que havia caracteritzat autors com Synge, O'Casey o Behan, línia que ha aconseguit sobreviure als exclusivismes excoients d'altres tendències o modes més experimentals o avantguardistes -molt diverses- però amb el nexce comú del rebuig al realisme per tal d'acostar-se a l'expressió de quelcom d'íntangible que és inherent a l'home però que sembla escapar-se de la nostra observació -fer-se invisible- a les formes del real.

Aquest any el grup aborda una obra de gran complexitat

perquè simplement són el record d'algú altre. Michael recorda a tots els qui han conformat la seva infantesa per definir el marc de l'adult que és i així acabar

de definir el gest que amagarà el seu misteri. Acabar de conformar un ésser.

Records. Michael recorda, i què passa quan recordem? Recordem la imatge d'algú per un gest, un vestit, un somriure, una emoció o una sensació i en aquests paràmetres solem retallar les siluetes de tots els personatges que han passat per la nostra vida. En el nostre record importa poc quin era realment l'objectiu de les seves vides, potser mai el vam saber, però recordem aquella manera de tocar les coses, de pujar unes escales o de mirar-nos. Segurament en cada una d'aquestes maneres es sintetitza poèticament el què van voler, quina era la seva finalitat última. El gest concret té la poesia de dir-ho tot mantenint el misteri, escapant de la lògica. Una mateixa acció o situació es pot evidenciar de diferents formes si l'executen diferents personatges. De quina manera ho fan, conforma un cos, de quina manera el mouen (un gest), com es relacionen amb el temps (un ritme), com es relacionen amb l'espai (un dibuix, un moviment). Darrera d'aquesta fisicitat que el teatre col·loca en primer pla com a terme real, hi ha un terme imaginari: un esperit.

Aquest any busquem la poesia del teatre a través de l'ànima atrapada en el gest d'un personatge.

Realisme poètic. Nosaltres hem triat el realisme poètic i el treball de personatge per sobre del de situació, acció o conflicte per acostar-nos a quelcom d'íntangible que tots portem dintre però que s'ha d'espigar a la punta dels dits d'un gest, quelcom que no té la lògica i la coherència del pensament -que ens portaria a plantejaments psicologistes- però que comparteix amb aquests el terreny invisible que nodreix el comportament humà i que el teatre intenta acotar. Friel fa dansar a vuit personatges que ballen, canten i viuen sense que aparentment passi res,

Dues de les actrius del muntatge de l'obra de Friel.

Cristina Oliva

pròxims muntatges

Calígula, d'Albert Camus

El muntatge que està preparant el grup dirigit per en Lluís Fusté es basa en una complexa obra d'Albert Camus, i l'interpretaran 10 actors: Eduard Alexandre, Lluís Cantero, Eva Cartaña, Montse Clotet, Judith Guasch, Albert Munt, Pau Palacios, Àlex Serrano, Nuria Tamayo i Sergio Zaragoza.

La solitud! Que la coneixes, tu, la solitud? ." Així contesta Calígula al jove poeta Escipió. Amb la seguretat del qui es veu com un mestre pels seu súbdits, com un guia que els ha de portar a l'altra banda. No sabem a quina banda, però ell ho té clar i carrega les seves paraules amb una força que ens va deixar astorats a la primera lectura. La claredat de la filosofia de Camus posada en la boca d'uns personatges complexos i obscurs era un repte molt temptador. I així estem, explorant paraules i imatges per a poder convertir la paraula en acció. Poc a poc, sense empentes, intentant que

les nostres accions tinguin un bri d'honestetat que us faci obrir els ulls i volar una estona. Veritat? Honestetat? Però com es fa per a aconseguir que una paraula o un moviment no semblin falsos, buits, teatrals? El secret, diuen els mestres, està a deixar de fer i escoltar. Aprendre a escoltar la paraula, el moviment, l'acció per a no imposar, sinó per a deixar que ells siguin el nostre motor, la nostra empenta, els nostres guies quan entrem a l'escenari. Ara ens despullem en la solitud per després poder vestir-nos amb la vostra mirada.

Lluís Fusté Coetzee

La directora Cristina Oliva dirigeix una de les moltes escenes corals de l'obra Dansa d'Agost.

anàlisi

per Xavier Cabau,
diplomant en Gestió i Administració Pública

La reforma laboral

El dia 3 de març es va publicar el RDL 5/2001 de mesures urgents de reforma del mercat de treball per a l'increment de l'ocupació i la millora de la seva qualitat. El passat dia 4 d'abril l'Associació va organitzar una conferència on es va analitzar amb molt de detall el contingut d'aquesta norma. A continuació publiquem una fitxa resum del programa de foment de l'ocupació per a l'any 2001 que descriu les bonificacions de quotes a la seguretat social i els aspectes concomitants a aquestes bonificacions. Si desitgeu conèixer la resta d'aspectes que tracta el RDL podeu consultar a la web de l'Associació (www.upf.es/aaaupf) el text complet de la conferència.

Contractació bonificada del Reial decret llei 5/2001

Sexe	Edat	¿fa més de 6 mesos que està inscrit/ta?	¿Li queda més d'un any de prestació?	¿l'índex d'ocupació femení és inferior al 50%?	Bonificació aplicable. LA PRIMERA XIFRA EL PRIMER ANY, LA SEGONA XIFRA EL SEGON ANY O BÉ I = INDEFINIDA	
Dones (a temps complet)	16 a 44	no	no	no	25% + 25%	
			sí	sí	35% + 35%	
			=	=	60% + 55%	
		sí	no	no	30% + 30%	
			sí	sí	70% + 60%	
			no	sí	60% + 55%	
	45 a 54	=	=	no	sí	60% + 55% I
				sí	no	60% + 55% I ó 70% + 60%
	55 a 64	=	=	no	sí	65% + 60% I
				sí	no	65% + 60% I ó 70% + 60%
	Homes (a temps complet o parcial)	16 a 44	no	no		no hi ha bonificació
				sí		50% + 45%
sí			no		20% + 20%	
			sí		50% + 45%	
45 a 54		=	=			50% + 45% I
						55% + 50% I
55 a 64		=	=			55% + 50% I
						55% + 50% I
					55% + 50% I	
					55% + 50% I	
Dones (a temps parcial)	16 a 44	no	no	no	25% + 25%	
			sí	sí	35% + 35%	
			=	=	50% + 45%	
		sí	no	no	25% + 25%	
			sí	sí	70% + 60%	
			no	sí	50% + 45%	
	45 a 54	=	=	no	sí	50% + 45% I
				sí	no	50% + 45% I ó 70% + 60%
	55 a 64	=	=	no	sí	55% + 50% I
				sí	no	55% + 50% I ó 70% + 60%

>Perceptors de la Renda Activa d'Inserció (PII/RAI): homes 65% + 65%, dones a temps complet 75% + 75%, dones a temps parcial 65% + 65%.

>Perceptors del subsidi a favor dels treballadors del REASS: 90% + 85%

>Dones inscrites des de fa més d'1 any i que es contractin abans de 24 mesos des de que van donar a llum: 100% + 0%.

>Totes les bonificacions anteriors (també les del quadre) s'incrementen en un 5% si qui contracta és un treballador inclòs al RETA (autònom) en alta en aquest règim des d'abans del dia 01.01.2000 que no hagi tingut assalariats els dotze mesos anteriors a la contractació i que contracti indefinidament el seu primer treballador.

>La contractació indefinida o temporal, a temps complet o parcial, de treballadors aturats en situació d'exclusió social: 65% + 65% (perceptors del PIRMI o bé que no el puguin cobrar per manca de període de residència o per haver esgotat el període màxim; persones d'entre 18 i 29 anys d'edat procedents d'institucions de protecció de menors; drogaddictes o alcohòlics en procés de rehabilitació o reinserció social; interns de centres penitenciaris, alliberats condicionals i exreclusos).

>Transformació en indefinit de qualsevol contracte de durada determinada o temporal formalitzat abans del dia 04.03.2001, o bé dels contractes formatius, de relleu o d'anticipació de l'edat de la jubilació formalitzats en qualsevol data: 25% + 25%.

Sectors exclosos

>Les bonificacions no són aplicables a les empreses del sector del transport i a les que desenvolupin activitats relacionades amb la producció, transformació o comercialització en els sectors de l'agricultura, la pesca i l'aquicultura.

Incompatibilitats i condició de 'mínimis'

Els beneficis no podran, en concurrència amb altres ajuts públics per a la mateixa finalitat, superar el 60% dels cost salarial anual corresponent al contracte que es bonifica.

Exclusions generals

1. No s'aplicaran les bonificacions en aquests supòsits:

>Relacions laborals de caràcter especial (excepte penats en institucions penitenciàries, per la bonificació establerta específicament per aquest col·lectiu).

>Contractacions que afectin al cònjuge, ascendents, descendents i altres parents, per consanguinitat o afinitat, fins al segon grau inclusiu de l'empresari o dels que ostentin càrrecs de direcció o siguin membres dels òrgans d'administració de les entitats o de les empreses que tinguin la forma jurídica de societat, així com les que es produeixin amb aquests últims.

>Contractacions fetes amb treballadors/res que, en els 24 mesos anteriors, haguessin prestat serveis en la mateixa empresa, grup d'empreses o entitat mitjançant un contracte per temps indefinit.

>Treballadors/res que hagin finalitzat una relació laboral de caràcter indefinit en un termini de tres mesos previs a la formalització del contracte.

Requisits dels beneficiaris

>Estar al corrent de les seves obligacions tributàries i amb la seguretat social.

>No haver estat exclosos d'aquests tipus de beneficis per haver comès una infracció molt greu de les previstes al RDL 5/2000.

Així mateix, les bonificacions tenen el concepte d'ajuts sota les condicions de "mínimis" i, consegüentment, les empreses es poden beneficiar com a màxim de 100.000 euros en tres anys.

2. Quedaran excloses de l'aplicació de les bonificacions, durant 12 mesos, aquelles empreses o entitats que hagin extingit, o extingeixin, per acomiadament declarat improcedent o per acomiadament col·lectiu, contractes bonificats a l'emparament d'aquesta norma o del RDL 9/1997 o de la Llei 64/1997 o de la Llei 50/1998 o de la Llei 55/1999 o de la Llei 14/2000. El període d'exclusió es comptarà des de la declaració d'improcedència de l'acomiadament o de l'extinció derivada de l'acomiadament col·lectiu.

Aquesta exclusió afectarà a un nombre de contractacions igual a les extingides.

Llista d'ocupacions en què la dona té un major índex d'ocupació

(la contractació en aquestes ocupacions està exclosa de bonificació pel concepte de l'ocupació que es desenvolupa)

- 2111. *Biólogas, Botánicas. Zoólogas y asimiladas.*
- 2112. *Patólogas, Farmacólogas y asim.*
- 212. *Médicas y Odontólogas.*
- 213. *Veterinarias.*
- 214. *Farmacéuticas.*
- 221. *Profesoras de Universidades y otros centros de Enseñanza Superior.*
- 222. *Profesoras de Enseñanza Secundaria*
- 223. *Otras profesionales de la enseñanza.*
- 23. *Profesionales del Derecho.*
- 243. *Sociólogas, Historiadoras, Filósofas, Filólogas, Psicólogas y asimiladas.*
- 252. *Archiveras, Bibliotecarias y asim.*
- 2711. *Profesionales de nivel medio en Ciencias Biológicas y asimiladas.*
- 272. *Enfermeras.*
- 281. *Profesoras de Enseñanza Primaria e Infantil*
- 282. *Profesoras de Educación especial.*
- 283. *Profesorado Técnico de Formación Profesional.*
- 2912. *Graduadas Sociales y asim.*
- 292. *Ayudantes de archivos, bibliotecas y asimiladas.*
- 293. *Diplomados en Trabajo Social.*
- 31. *Técnicas de Ciencias Naturales y de la Sanidad.*
- 321. *Técnicas en Educación Infantil y Educación Especial.*
- 3314. *Agentes de viaje.*
- 3411. *Secretarias Administrativas y asimiladas.*
- 3412. *Profesionales de apoyo de servicios jurídicos y servicios similares.*
- 342. *Profesionales de carácter administrativo de aduanas, tributos y asimilados que trabajan en tareas propias Administraciones públicas.*
- 353. *Profesionales de apoyo de Promoción social.*
- 3541. *Decoradoras y Diseñadoras Artísticas.*
- 4. *Empleadas de tipo administrativo.*
- 501. *Cocineras y otras preparadoras de comidas.*
- 502. *Camareras, bármans y asim.*
- 511. *Auxiliares de Enfermería y asim.*
- 512. *Trabajadoras que se dedican al cuidado de personas y asimiladas (excepto Auxiliares de Enfermería).*
- 513. *Peluqueras, especialistas en tratamiento de belleza y trabajadoras asimiladas.*
- 5141. *Azafatas o Camareras de avión y barco.*
- 5143. *Guías y Azafatas de tierra.*
- 515. *Mayordomas, ecónomas y asim.*
- 519. *Otras trabajadoras de servicios personales.*
- 531. *Modelos de moda, arte y publicidad.*
- 533. *Dependientes y exhibidoras en tiendas, almacenes, quioscos y mercados.*
- 774. *Artisanas de la madera, de textiles, del cuero y materiales similares.*
- 78. *Trabajadoras de la industria de la alimentación, bebidas y tabaco.*
- 793. *Trabajadoras de la industria textil, la confección y asimiladas.*
- 7942. *Zapateras, marroquineras y guantería de piel.*
- 8361. *Operadoras de máquinas de preparar fibras, hilar y devanar.*
- 8362. *Operadoras de telares y otras máquinas tejedoras.*
- 8363. *Operadoras de máquinas de coser y bordar.*
- 8364. *Operadoras de máquinas de blanquear, teñir, limpiar y tintar.*
- 8366. *Operadoras de máquinas para la fabricación del calzado, marroquinería y guantería de piel.*
- 8369. *Otras Operadoras de máquinas para fabricar productos textiles artículos de piel y cuero.*
- 837. *Operadoras de máquinas para elaborar productos alimenticios, bebidas y tabaco.*
- 90. *Trabajadoras no cualificadas en el comercio.*
- 91. *Empleadas domésticas y otro personal de limpieza*

punt de vista

Jornades sobre el franquisme

Durant els dies 14 i 15 de febrer es van realitzar a l'àgora de la Universitat les jornades, que sota el títol "El franquisme: memòria i perspectiva", van aplegar a diverses personalitats acadèmiques i de la vida pública per a reflexionar sobre la petja del franquisme a la nostra societat. Les jornades van comptar amb la participació de Marcelino Camacho, Fabian Estapé, Vicenç Navarro, Pere Portabella o Jordi Solé Tura, entre d'altres. Les jornades van incloure tres sessions moderades pels professors Fernando Guirao, Jordi Guiu i Francesc Pallarés, dues taules rodones, i la projecció dels documentals "Una cámara para un caudillo" (2000) de Joan Úbeda i "L'informe general" (1976) de Pere Portabella.

Anar d'oient a unes jornades universitàries, inicialment dirigides als estudiants, pot ser una odissea, tal i com estaven plantejades. Perquè el format de les jornades (dos dies en sessions matí i tarda en període lectiu) impossibiliten que fins el més entusiasta de la història contemporània del nostre país pugui seguir-les sense haver de fer campana. L'assistència a les jornades, malgrat els condicionaments de tipus horari, fou notable.

Com un servidor no forma part del col·lectiu dels que no estudien ni tenen una feina, vaig haver d'escollir a quina de les sessions aniria, ja que m'era impossible anar a totes elles. I vaig escollir la taula rodona del primer dia. Dues raons van influir poderosament en la meua decisió: la primera, l'hora en què començava (les 18.00 hores); la segona, la presència al mateix escenari de tres persones que elles soles ja tenen capacitat per mobilitzar a l'audiència: **Marcelino Camacho, Fabian Estapé i Vicenç Navarro**. La taula rodona es completava amb la participació de Joan Puighermanal, guionista del documental *Una cámara para un caudillo*, que prèviament havia estat projectat a l'auditori.

Normalitat. La taula rodona es desenvolupa de manera previsible. En primer lloc Joan Puighermanal va fer alguns comentaris relatius a la realització del documental, en especial l'escassa, o nul·la, col·laboració amb què havien comptat des d'algunes institucions. Tot i que la xerrada prometia, va preferir escurçar-la i donar pas a la resta de membres de la taula, argumentant que

una contracrònica

se li donava millor fer guions que parlant.

Marcelino Camacho fou el següent a parlar. Als seus 83 anys, la seva capacitat oratòria és encara gairebé insuperable. El seu discurs, a voltes ratllant un míting, girà sobre la seva vida com a sindicalista, primer a la UGT i després creant Comissions Obreres, aprofitant algunes de les escasses esclatxes que el règim franquista ofería a la participació. Per la seva capacitat oratòria i de connexió amb el públic jove fou qui s'emportà els aplaudiments més llargs.

Fabian Estapé, catedràtic emèrit de la casa, oferí en canvi una altra perspectiva del franquisme, la d'una persona que havia

col·laborat professionalment amb alguns dels seus dirigents, tot i ser-ne ideològicament poc afecte. La seva intervenció, però, no s'apartà massa de les dades que ofereix a la seva autobiografia *De tots colors*.

Interessant. Més interès va despertar l'exposició de Vicenç Navarro, també catedràtic de la casa, qui va comentar les vicissituds d'aquelles persones que van haver de patir la repressió franquista tant des d'un punt de vista físic (maltractaments durant les detencions) com des d'un punt de vista social (prohibició d'exercir determinades professions, depuracions...). Navarro va mostrar la seva decepció en què, durant la Transició, no es depuressin responsabilitats i que encara avui es vegi de manera benèvola a persones que van tenir una par-

ticipació activa en un procés de repressió, que ha estat sovint silenciada.

El punt més calent de la sessió va tenir lloc quan el professor Navarro va adreçar-se al professor Estapé i li va preguntar per què afirmava que el paper del ministre franquista **López Rodó** havia estat positiu, quan aquest havia format part d'un règim que violava sistemàticament els drets humans. La resposta de Fabian Estapé va posar sobre la taula dues maneres d'entendre l'oposició a un règim: la via possibilista i la via rupturista.

Sense debat. L'extensió de les exposicions va fer que el debat quedés malauradament reduït a la mínima expressió. Tot i això es va tenir temps d'escoltar un parell d'intervencions, que van anar dirigides a Vicenç Navarro. Una d'elles, molt encertada, plantejava com s'hauria d'haver dut a terme la transició segons el seu punt de vista, ja que potser la transició es va fer de l'única manera que en aquells moments era possible. En aquest punt el professor Navarro va assentir i va citar una anècdota referida al tema.

Fou una llàstima que aquestes sessions no tinguessin continuïtat, dies més tard, en un parell de sessions sobre el que va significar el 23-F. A veure si,

donat l'èxit de participació i l'interès que han despertat aquestes jornades, els Estudis de Polítiques s'animen a organitzar unes jornades similars. Ah, i a veure si la Biblioteca s'anima i incorpora al seu fons els vídeos dels dos documentals que es van projectar.

Roger de Llúria

El moment més intensos es van viure amb Vicenç Navarro

Pel seu interès, sessions així haurien de tenir continuïtat

Gestió de la qualitat segons ISO 9001 a les empreses de serveis (12,5 hores)

Període. El curs tindrà lloc els divendres dia 25 de maig, 1 i 8 de juny de 19.00 a 21.30h, i els dissabtes 2 i 9 de juny de 11.00 a 13.30h a l'Edifici de Jaume I.

Programa.

Sessió 1

- >Presentació del curs
- >Introducció a la gestió de la Qualitat
- >Evolució i models de referència (ISO 9000, Model EFQM, Gestió per Processos)
- >Introducció a la Norma ISO 9001:2000.

Sessió 2

- >Presentació de la sessió
- >Anàlisi dels requisits dels apartats 4 i 5 de la Norma ISO 9001:2000:
- >Sistema de Gestió de la Qualitat.
- >Responsabilitats de la Direcció.
- >Exercici: Elaborar un diagrama de flux.

Sessió 3

- >Presentació de la sessió
- >Anàlisi dels requisits de l'apartat 6 de la Norma ISO 9001:2000:
- >Gestió dels Recursos: Persones i Instal·lacions
- >Exercici: Elaborar fitxes de descripció dels llocs de treball

Sessió 4

- >Presentació de la sessió
- >Anàlisi dels requisits de l'apartat 7 de la Norma ISO 9001:2000:
- >Prestació del servei.
- >Exercici: Definir els processos de servei d'una organització.

Sessió 5

- >Presentació de la sessió
- >Anàlisi dels requisits de l'apartat 8 de la Norma ISO 9001:2000:
- >Anàlisi, Mesura i Millora.
- >Exercici: Identificar No Conformitats i Accions Correctores i/o Preventives

Professor. Sr. **Marc Gimferrer i Pla.** Llicenciat en Ciències Polítiques i Diplomada en Gestió i Administració Pública. Consultor a l'Àrea d'assessorament de l'Institut Català de Tecnologia.

Preu.

- >Soci de l'AAAUPF: 12.500 Pta
- >No Soci: 15.000 Pta

Preinscripció. Del 14 al 18 de maig de 2001

[Atenció]

- >Tots els cursos organitzats per l'AAAUPF són eminentment **pràctics**.
- >Es lliurarà un **diploma** a tots els alumnes i material de suport.
- >Les places són **limitades**. L'Associació es reserva el dret d'ajornar o cancel·lar un curs si no s'assoleix el nombre mínim d'assistents
- >Consulteu la nostra **pàgina web** per comprovar les darreres actualitzacions <http://www.upf.es/aaaupf/>

Curs d'introducció a la gestió de nòmines i assegurances socials I (15 hores)

Període. Els dimecres 23, 30 de maig i 6, 13, 20 i 27 de juny de 2001, de 19.30 a 22 h a l'edifici de l'Estació de França.

Objectiu. Aquesta primera part vol iniciar a l'alumne en la gestió administrativa laboral amb un enfoc eminentment pràctic.

Programa. Contractes de Treball. Tipus, Inscripció i Afiliació de les empreses i dels treballadors a la Seguretat Social, Nòmines. Estructura salarial, conceptes salarials i no salarials, Càlcul de la base de cotització mensual i diària, Càlcul dels salaris bruts i nets, Tractament del IRPF, Retribucions amb prorrateigs de les pagues extres, Confecció d'Assegurances Socials (TC1 normal i abreujat).

Professor. Sr. **Jesús Ballesteros Lacueva.** Graduat Social per l'Escola Social de Barcelona. Postgrau en Gestió de Recursos Humans de Foment del Treball. Postgrau en Gestió de Personal per EADA. Tècnic en Psicologia per la UNED. Assessor Laboral de B.L. Associats.

Preu.

- >Soci de l'AAAUPF: 12.500 Pta
- >No Soci: 15.000 Pta

Preinscripció. Del 14 al 18 de maig de 2001.

Curs d'introducció a la gestió de nòmines i assegurances socials II (15 hores)

Període. Els dijous 24 i 31 de maig, i 7, 14, 21 i 28 de juny de 2001, de 19.30 a 22.00h a l'Edifici de l'Estació de França.

Objectiu. El curs s'orienta a aquelles persones que han realitzat el primer curs d'introducció a la gestió de nòmines organitzat per l'Associació o que puguin acreditar un nivell mínim de formació equivalent en aquest camp.

Programa. Percepcions en situació d'Incapacitat Temporal, Percepcions en situació d'Accident de Treball, Percepcions en situació de Maternitat, Bonificacions, Pagaments fora de termini, Càlcul de liquidacions («finiquitos»), Altres situacions.

Professor. Sr. **Jesús Ballesteros Lacueva.**

Preu.

- >Soci de l'AAAUPF: 12.500 Pta
- >No Soci: 15.000 Pta

Preinscripció. Del 14 al 18 de maig de 2001

punt de vista

La Pompeu més exòtica per Thais Buforn

Postgrau en llengua i civilització xineses

Sembla difícil de creure, però la Pompeu oferta des de fa temps aquest Postgrau tan poc usual. Hem preguntat a alguns alumnes de segon curs quins motius tenen per haver-se decidit a fer-lo, i aquí teniu algunes respostes. Algú més s'anima?

El motivo que me impulsó a estudiar chino fue la curiosidad por el idioma más hablado en el mundo por número de habitantes. Encuentro fascinante especialmente la escritura, los ideogramas. Procedo de la Escuela Oficial de Idiomas en la que estudié chino durante dos años, hasta que me informaron de la existencia de este postgrado (allí no se practicaba oral). En el postgrado de la Pompeu Fabra he aprendido al menos a perder el miedo a hablar gracias a las grabaciones y al enfoque de las clases por parte de la profesora, en las que predomina la práctica oral, dejando la parte escrita como ejercicio para realizar en casa. El aprendizaje del mandarín es fascinante en todos los aspectos, a pesar de la dificultad que especialmente conlleva la pronunciación de las palabras. Merece la pena seguir aprendiendo, sólo es necesaria una buena dosis de paciencia para tomárselo con mucha calma.

Begoña Gamonal

Yo comencé a estudiar chino porque me gustan mucho los idiomas, y como ya sabía inglés, alemán y francés me planteé estudiar algún idioma "raro". Pensé en árabe, chino, japonés o ruso. Al final me decidí por el chino y el ruso. Elegí chino porque me apasiona lo poco que sé sobre la cultura oriental (sus costumbres, su forma de pensar...). Ahora no me arrepiento para nada de mi elección, aunque cada vez se pone más complicado el asunto. Además pienso que el chino puede ser muy útil en el futuro, porque hay muy pocos españoles que sean capaces de hablar este idioma, y cada vez más chinos que salen.

Marta Escartín

Penso que el postgrau és molt interessant, tot i que crec que falten més hores. S'ha de dir que el material que fem servir és força dolent, però, per sort, l'experiència i els amplis coneixements dels professors compensen una mica

aquest fet. El motiu pel qual el faig és perquè em fascina aquesta cultura i el teu idioma, potser per la seva llunyania, potser per la seva inaccessibilitat. Esperem que trigui encara a ser més inaccessible i que l'any que ve continuï.

Patricia Font

Doncs bé, jo haig de reconèixer que quan feia 4rt de carrera a l'ESCI, no tenia ni idea de Xina o, si més no, el què sabia ho havia tret del que havia llegit al llibre de *El viagero*, una espècie de biografia de Marco Polo. Llavors vaig tenir l'assignatura d'Història i Cultura d'Orient Llunyà amb la professora Dolors Folch i això em va obrir un món. Suposo que el fet d'estar acabant la carrera i de no tenir molt clar què volia fer amb la meua vida em va ajudar a decidir-me a especialitzar-me una miqueta en el món xinès, cosa que vaig fer amb molta il·lusió. Haig de reconèixer que el primer any va ser més fàcil, principalment perquè disposava de més temps i podia combinar-ho amb la feina. Aquest segon any, ho tinc molt més difícil, però, gràcies a alguns companys, segueixo il·lusionat i fascinat per aquesta llengua i cultura. També vull dir que només amb el primer any de xinès vaig comprovar in situ que el que havíem après era molt útil, doncs vaig estar un mes a la Xina i us puc assegurar que em vaig poder espavilar!

Christian Rovira

Del xinès, el que més em va atraure per estudiar-lo va ser la seva sonoritat. Bé, quasi totes les llengües m'agraden en aquest sentit, però els sons i la musicalitat del xinès que vaig descobrir a les pel·lícules de Zhang Yimou i Chen Kaige i la peculiar forma de ser dels xinesos, em van fer pensar en iniciar-ne l'estudi. Evidentment, també m'atrauen altres aspectes, com el fet que sigui una cultura totalment distinta a la nostra, tan àmplia i que es coneix tan poc aquí, la seva escriptura, el seu país, etc. Quant al postgrau, i havent estudiat anteriorment l'idioma en

un altre lloc (l'Escola Oficial), puc dir que el mètode és molt eficaç, ja que s'emfasitzen totes les habilitats (gramàtica, comprensió i expressió orals i escrites) i crec que realment s'assimila el temari que es dóna. Acabar d'assolir un bon nivell és cosa de cadascú i depèn del temps que li dediqui. Finalment, la idea de combinar llengua amb classes de cultura és molt encertada, ja que permet una aproximació a aquesta cultura no només des del limitat coneixement de l'idioma. Una prova de la meua satisfacció del postgrau és que el vaig recomanant a tota la gent interessada en el xinès, tot i que he comprovat que no he tingut èxit...

Natalia Gascón

En general, los estudiantes son gente que viene porque quiere aprender cosas, y por lo tanto son más autónomos y serios. Debido al trabajo diario, no disponen de mucho tiempo para un estudio de ritmo rápido y con muchos deberes en casa. A pesar de esto, les he exigido seguir un nivel bastante superior a los cursos que se pueden encontrar en otros centros de estudios del idioma chino. Porque el objetivo del curso que están haciendo está planteado para desarrollar las cuatro habilidades: leer, escribir, entender y hablar al mismo tiempo. Aunque cada alumno tiene más o menos facilidad en algunos aspectos, todos han mantenido un nivel de promedio de Notable. Antes de empezar el 2º curso, en verano del año 2000 tres personas fueron a China gracias a unas becas que consiguieron. Actualmente, en 2º hay nueve alumnos que han podido seguir el curso solucionando los muchos obstáculos e imprevistos que aparecen durante su camino de aprendizaje. Aprecio mucho su insaciable deseo de aprender y su firme voluntad. Es un gran placer conocer alumnos así, me gusta mucho enseñarles, y, al mismo tiempo, aprendo muchas cosas de ellos. Y esa comunicación bilateral se llama *feedback* en el aula de enseñanza.

Chiin-chiin Chin, profesora

Tothom sap què és Internet. Fins i tot la meva àvia ha vist una pàgina web. O al menys ha vist la factura de Telefónica. Ens acostumem a les noves tecnologies amb rapidesa. Encara recordo els primers anys de la Pompeu Fabra, quan Internet era una pantalla negra amb un 'prompt' i unes instruccions inintel·ligibles, i només era útil per consultar llibres a San Francisco, o per iniciar una conversa amb un ordinador llunyà.

Però hi ha qui pensa que no ens adaptem tan ràpid com es preveia. L'impuls inicial d'Internet s'ha fet gràcies a una forta inversió que no s'ha acompanyat amb el creixement en la mateixa proporció dels usuaris. És possible que s'hagi sobredimensionat l'impacte. O no. Necessitem un període d'adaptació al nou medi una mica més llarg. És indubtable que estem totalment ficats en una revolució industrial, de la mà d'un desenvolupament tecnològic impressionant. Un procés que ara s'està iniciant.

A Internet hi ha, però, problemes que cal

La percepció d'inseguretat és un dels grans inconvenients

solucionar. Un d'ells és la manca de confiança de l'usuari d'Internet en la privacitat de les dades, el que ha provocat molts obstacles al

sector del *e-business*. Una percepció que no es pot evitar quan parlem d'un sector en constant evolució. En general la seguretat a Internet té un bon nivell, i s'han fet inversions milionàries per garantir la seguretat. Reflexioneu un instant en el cambrer que s'emporta la tarja per cobrar en un restaurant. És més segur un cambrer desconegut que l'encryptació d'un sistema?

Un altre dels problemes és la qualitat del

servei. En alguns països la xarxa no funciona amb uns nivells de qualitat òptims: lentitud, talls de connexió, impossibilitat d'accedir al servei. Contínuament s'incorporen nous productes tecnològics que faciliten i milloren la qualitat. Així, ja estem acostumats a sentir les sigles RSDI i ADSL. O bé ja tenim a casa una transmissió per fibra òptica de telèfon, dades (com Internet) i desenes de canals de televisió. No obstant, alguns experts diuen que la instal·lació de fibra òptica ja no es necessària per transmetre tot allò. El *wap* i el mòbil UTMS, la capacitat multimèdia sense fil i interactiva ja està totalment desenvolupat.

>continua a la pàgina següent<

La invenció del final

Aquest fet provocava un problema d'espai. Tot i que al començament dels temps hi havia poca gent i poques coses en general, el fet que les coses no tinguessin final aviat va provocar preocupació.

Una de les primeres civilitzacions del món, la xinesa, es va plantejar el problema de la infinitud. Els xinesos van pensar que, si volien avançar, les coses havien de tenir un final per deixar espai a allò nou.

Molt més tard, el filòsof Immanuel Kant va establir pel corpus filosòfic occidental que les coses tenen dos límits (els populars 'límits kantians'): un límit espacial i un límit temporal.

El límit d'espai és tangible, indica que totes les coses tenen tres dimensions (llargària, amplitud i gruix) i que cada dimensió es pot mesurar.

El segon límit, el temporal, és una mica intangible i fa referència a una quarta

Hi ha una llegenda que assegura que durant molt de temps les coses no tenien final: eren eternes i infinites.

dimensió, que situa el cos, ja mesurat segons el paràgraf anterior, en un 'espai' en el qual no ens podem moure a voluntat.

La llegenda xinesa, que no té influències kantianes, sobretot perquè Kant va viure unes quantes centenes després, no va arribar tan lluny en el seu anàlisi. (Cal imaginar que si el xinesos no haguessin creat el final de les coses Kant viuria encara, i de fet tots el xinesos des del naixement del primer xinès.)

Un dia, un emperador xinès (sempre n'hi ha un i sense finals potser sempre seria el mateix) va parlar amb un intel·lectual de la seva cort (cort eterna) sobre l'amplària i li va dir que mirés de fer acabar les coses. De fet només li va saber insinuar el problema, ja que en cap ment no hi havia el concepte fi i, per tant, no es podia expressar.

Com què ells eren el primer imperi i no

hi havia límits temporals ni d'espai, pensaven que serien l'únic imperi del món mentre el món existís. I com què no hi havia final, el món existiria sempre i ells serien, doncs, l'Únic Imperi del Món.

(Nota: en aquestes condicions, la història és probable que no existís, perquè tot seria present i tot el que nosaltres entenem com a passat no ho seria pas perquè cap acció no hauria acabat ni podria acabar.)

Però l'Emperador tenia por, perquè tot i que no hi hagués una fi, sí que semblava clar que hi havia un inici (que era etern, ja res no acabava mai d'iniciar-se). Temia que nasqués un altre imperi, que aquest tampoc no tingués límits i que potser això provoqués una guerra eterna.

El manuscrit de la llegenda ens ha arribat sense final, però sembla clar que l'intel·lectual, el nom del qual no coneixem, va trobar el fi de les coses. Pot ser aquest home es deia com el de l'acudit, Xim Pum

murphy

per Murphy

Renovar-se o viure

>ve de la pàgina anterior>

Una empresa amb dos xarxes, una per les dades i una altra per a la telefonia digital passarà a la història. Ara és possible disposar de la tecnologia IP, que uneix veu (telefonia tradicional a temps real i amb una qualitat molt alta) i dades en un mateix cablejat.

I no m'oblido de la tecnologia digital wireless. Ni tan sols de la *Blue Tooth*, per comunicacions sense fils en entorns d'oficina. Tot això permet reduir els costos, i disposa d'unes capacitats d'ampliació i actualització impressionants.

I amb aquest panorama de constant adaptació i renovació, el paper i el llapis continuen sent tant o més imprescindibles que abans. Quan agafàvem el tros de paper de *típlex* per tapar una lletra, estampada en el paper per una màquina d'escriure manual, que no necessitava endoll.

pel Servei d'Informació Oculta

sio

Després de llegir aquestes línies probablement pensareu que en Murphy, aquest ésser indefinit però amb una gran personalitat que pertorba les vostres ments cada tres mesos, posseeix el carnet rosa i passa les tardes al club de jubilats Sant Jordi jugant partides inútils de dominó mentre es pren el carajillo de Bailey's i recolza un escuradents als llavis de forma permanent i antiestètica...

No res més lluny de la realitat, encara que a vosaltres us encantaria que fos així... I és que, estimats meus, ja em comença a cansar tanta tecnologia i tanta punyeta. No us passa, a vosaltres? (Aquí hauríeu de pensar un moment, però seguiu llegint, que no tenim tant de temps). Per exemple, la telefonia mòbil. Mmm, d'acord, és emocionantíssim poder parlar amb algú mentre camines pel carrer, estàs a l'autobús o estàs prenent alguna cosa amb els amics. Però, creieu que és realment necessari? (No penseu encara). Cal matar-se a treballar vuit hores mínim en una feina que no t'agrada (tot i que t'autoenganyes pensant que no està tant malament

per a que no t'agafi una depressió de cavall veient-te picant factures als teus quasi trenta anys) per a poder-te pagar el mòbil, el cotxe (que no utilitzes només que els caps de setmana i que tot i així maleeixes cada cop que l'has de treure, perquè no l'aparca ni Déu -no heu pensat

que potser per això Déu no té cotxe?) el Canal Satèl·lit Plus Megadigital amb dos-cents mil canals (la meitat dels quals no sabeu ni que existeixen) i un munt de fantàstics avançaments

Paga la pena treballar per ser un 'homo tecnològic'?

més?

Aquí us deixo que penseu, perquè s'ha acabat l'article. Teniu tres mesos per anar-hi donant voltes. No us maregeu.

Murphy

butlleta d'inscripció a l'Associació d'Antics Alumnes

Nom i cognoms:	D.N.I.	
Domicili	Població:	Codi postal:
Telèfon:	Fax:	E-mail:
Estudis:	Promoció (any de graduació):	
Activitat professional:		
Adreça professional:	Població:	Codi Postal:
Telèfon:	Fax:	E-mail:

A través de quins mitjans has conegut l'AAAUPF?

Quins han estat els motius per associar-te?:

Autoritzo la difusió de les meves dades a través del directori d'associats: Si No

Sol·licito la meua incorporació a l'Associació d'Antics Alumnes de la Universitat Pompeu Fabra

Barcelona,

de/d'

de 2001

Signatura

Cal acompanyar aquesta butlleta amb dues fotografies mida carnet.

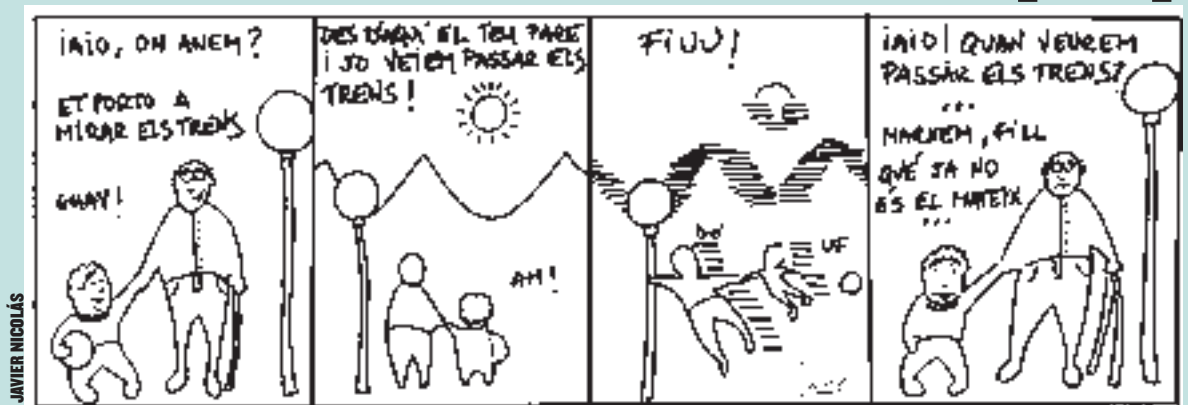
Adreceu la butlleta a l'Associació d'Antics Alumnes de la Universitat Pompeu Fabra

la contra- portada *nexe*

[Telecomunicacions]

[Trens]

[Seu] Carrer Ramon Trias Fargas 25-27. Despatx 1E16. 08005 Barcelona

[telèfon i fax] Telèfon 93 542 27 59. Fax 93 542 25 32

[e-mail] antics.alumnes@grup.upf.es

[Internet] <http://www.upf.es/aaaupf>

Dades bancàries

[butlleta d'inscripció a l'Associació d'Antics Alumnes]

Titular del Compte

.....

Entitat:

.....

Identificació del compte:

.....

Entitat

Oficina

DC

Núm Compte /llibreta

Autoritzo a l'Associació d'Antics Alumnes de la Universitat Pompeu Fabra al cobrament de la quota a través del compte/llibreta esmentat.

Signatura

Els antics alumnes que s'associïn dins els dos anys següents a la seva graduació abonaran la quantitat de 3000 pts. anuals durant tot aquest període (que correspon a un descompte del 50% sobre la quota normal).